

3) oppebærer Hjælp i Henhold til nærværende Lov. Er Ægtefællen Medlem af en Arbejdsløshedskasse, saaledes at altsaa hver af Ægtefællerne forsaavidt er berettiget til Hjælp af samme Størrelse som den vedtægtsmæssige, vil naturligvis den Ægtefælle, der har sikret sig den højeste vedtægtsmæssige Understøttelse, søge Hjælpen.

Er Ægtefællen ikke Medlem af en Arbejdsløshedskasse og oppebærer Hjælp i Henhold til § 1, Nr. 2, vil Ægteparret i de fleste Tilfælde kunne opnaa større Hjælp, ved at den ikke-forsikrede giver Afkald paa Hjælpen, mod at den forsikrede Ægtefælle faar Hjælp efter § 1, Nr. 1, og det er udtrykkelig fastsat, at der i Tilfælde, hvor begge Ægtefæller opfylder Betingelserne for at faa Hjælp efter Loven, skal ydes Hjælp til den Ægtefælle, der vil kunne faa den højeste Hjælp.

Da de Grunde, der taler for i de foran nævnte Tilfælde at begrænse Hjælpen til samlevende Ægtefæller, i samme Grad gør sig gældende, hvor to Personer, der ikke er gift, samlever som Ægtefæller — og derigennem har fælles Økonomi —, har man foreslaaet, at der gives Kommunalbestyrelsens Beføjelse til at bringe de for samlevende Ægtefæller fastsatte Bestemmelser i Anvendelse paa saadanne Personer.

ad 2. Hjælpen til arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser eller først efter 1. Oktober 1931 er optaget i Arbejdsløhedsforsikringen.

ad a. Hjælpens Størrelse. I § 2 i Loven af 19. Oktober 1931 er det fastsat, at Hjælpen til disse Kategorier af arbejdsløse skal være lavere end den Hjælp, som i Henhold til Lovens § 1 tilkommer arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser, og der er fastsat et Minimum for Hjælpen til mindst $\frac{2}{3}$ af den Understøttelse, som de, hvis de var nydeberettigede Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløshedskasse for det Fag, som de nærmest maa anses for at tilhøre, vilde kunne kræve af denne. Dette medfører, dels at Hjælpen til de ikke-forsikrede skal ydes efter forskellige Satser, hvormed er forbundet betydelige administrative Vanskeligheder, ikke mindst ved Afgørelsen af, til hvilket Fag paagældende skal henføres, dels at en arbejdsløs ikke-forsikret i et Fag, hvis Arbejdsløshedskasse har relativt høje Understøttelsessatser, vil kunne opnaa større

Understøttelse end en forsikret med lavere Understøttelsessats. Naar man nu foreslaar Dageantallet forøget, finder man det rigtigere, at der finder en Udjævning Sted af Understøttelsernes Beløb, og man har derfor foreslaaet, at Hjælpen til alle ikke-forsikrede skal være mindre end den vedtægtsmæssige Understøttelse, der ydes Medlemmer af Landets største Arbejdsløshedskasse for ufaglærte Arbejdere, nemlig Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse og mindst skal udgøre $\frac{2}{3}$ af denne; det er endvidere fastsat, at Kassens laveste Understøttelsessats, 2 Kr. daglig, skal lægges til Grund.

Ved at fastsætte, at Hjælpen til ikke-forsikrede skal være lavere end fornævnte Understøttelse, opnaas, at Understøttelsen til ikke-forsikrede bliver lavere end Understøttelsen til *helt-betalende* Medlemmer, idet ingen Arbejdsløshedskasse har lavere Understøttelsessats end 2 Kr. for heltbetalende Medlemmer. Imidlertid er der i visse Arbejdsløhedskasser fastsat en lavere Understøttelsessats for *delvis-betalende* Medlemmer, hvorfor det har været nødvendigt at kombinere de ovenangivne Regler med en Bestemmelse om, at Hjælpen ikke maa overstige den Understøttelse, Ansøgeren vilde kunne have opnaaet gennem vedkommende Fags Arbejdsløshedskasse. For en enkelt Arbejdsløshedskasses Vedkommende — Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse — kan Medlemmerne frit vælge, om de vil være helt- eller halvt-betalende Medlemmer, og da saaledes alle har Adgang til at indmelde sig som kun halvt-betalende, maa denne Kasses Understøttelsessats for halvt-betalende lægges til Grund for Beregning af Understøttelsen til Fagets arbejdsløse, der ikke er forsikrede.

Som det fremgaar af det ovenfor anførte, skal Hjælpen til ikke-forsikrede — naar bortses fra de Tilfælde, hvor der maa foretages en Begrænsning af Hjælpen, for at denne ikke skal blive større end Hjælpen til forsikrede af samme Kategori — udgøre mindst 1 Kr. 33 Ø. pr. Dag ($\frac{2}{3}$ af den laveste Understøttelsessats for vedtægtsmæssig Understøttelse til Medlemmer af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse) og skal være under 2 Kr. pr. Dag; indenfor disse Grænser er det overladt Kommunalbestyrelserne at fastsætte Hjælpens Størrelse i de enkelte Tilfælde, saaledes at Kommunalbestyrelserne, hvad man vil anse for rimeligt, ved Fastsættelse af Hjælpens Størrelse kan tage Hensyn til vedkommende Ansøgers Forsørgerpligter. Som Følge af det anførte vil det ikke være rimeligt at opretholde den tidligere Bestemmelse om, at Kommunal-